

อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่:
ฉบับ 2 ธันวาคม 1961 แก้ไขปรับปรุง 10 พฤศจิกายน 1972, 23 ตุลาคม 1978
และ 19 มีนาคม 1991

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ

โดย

คณะผู้วิจัยโครงการศึกษาวิจัยการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าเป็น
ภาคีสมาชิก UPOV อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องจากการจัดทำเขตการค้าเสรี
เสนอต่อกรมวิชาการเกษตร

บทที่ 1

คำนิยาม

มาตรา 1

คำนิยาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

- (i) “อนุสัญญานี้” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน (1991)
- (ii) “อนุสัญญาปี 1961/1972” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ฉบับวันที่ 2 ธันวาคม 1961 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมตามอนุสัญญาฉบับวันที่ 10 พฤศจิกายน 1972
- (iii) “อนุสัญญาปี 1978” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ฉบับวันที่ 23 ตุลาคม 1978
- (iv) “นักปรับปรุงพันธุ์” หมายความว่า
  - ผู้ซึ่งได้ทำการปรับปรุงพันธุ์พืช หรือค้นพบและพัฒนาพันธุ์พืช
  - ผู้ซึ่งเป็นนายจ้าง หรือผู้ว่าจ้างของบุคคลที่กล่าวมาข้างต้นให้ปฏิบัติงานตามกฎหมายของประเทศภาคีสมาชิก หรือ
  - ทายาทของบุคคลที่กล่าวมาแล้วในข้อที่หนึ่ง หรือข้อที่สองแล้วแต่กรณี
- (v) “สิทธินักปรับปรุงพันธุ์” หมายความว่า สิทธินักปรับปรุงพันธุ์ตามที่ได้ระบุไว้ในอนุสัญญานี้
- (vi) “พันธุ์พืช” หมายความว่า พืชที่ได้มีการจัดกลุ่มตามอนุกรมวิธานทางพฤกษศาสตร์เดียวกันในระดับที่ต่ำที่สุด ทั้งนี้ ไม่คำนึงถึงว่าจะมีความครบถ้วนตามเงื่อนไขในการให้สิทธิแก่นักปรับปรุงพันธุ์ ซึ่งอาจเป็น ดังนี้
  - กำหนดได้โดยการแสดงออกของลักษณะที่เป็นผลมาจากพันธุกรรมรูปแบบหนึ่ง หรือการผสมผสานของพันธุกรรมหลายรูปแบบ

- มีความแตกต่างจากพืชกลุ่มอื่นๆ โดยการแสดงออกอย่างน้อยหนึ่งลักษณะ
  - สามารถพิจารณาได้เสมือนเป็นพืชกลุ่มหนึ่งๆ เมื่อนำไปขยายพันธุ์แล้ว มีลักษณะไม่เปลี่ยนแปลง
- (vii) “ภาคีสมาชิก” หมายความว่า ประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญา
- (viii) “อาณาเขต” ที่เกี่ยวกับภาคีสมาชิก หมายความว่า ถ้าภาคีสมาชิกเป็นประเทศ ก็คืออาณาเขตของประเทศนั้น และถ้าภาคีสมาชิกเป็นองค์การระหว่างประเทศ ก็คืออาณาเขตตามสนธิสัญญาขององค์การระหว่างประเทศนั้น
- (ix) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 30 (1) (ii)
- (x) “สหภาพ” หมายความว่า สหภาพเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ที่ได้ตั้งขึ้นโดย อนุสัญญาปี 1961 และต่อมาได้กล่าวถึงในอนุสัญญาปี 1972 อนุสัญญาปี 1978 และอนุสัญญานี้
- (xi) “สมาชิกของสหภาพ” หมายความว่า ประเทศภาคีของอนุสัญญาปี 1961/1972 หรือ อนุสัญญาปี 1978 หรือภาคีสมาชิก

บทที่ 2

หน้าที่ทั่วไปของภาคีสมาชิก

มาตรา 2

หน้าที่พื้นฐานของภาคีสมาชิก

แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องให้ และคุ้มครองสิทธิให้นักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 3

ชนิดและสกุลของพืชที่จะให้การคุ้มครอง

- (1) [ประเทศที่เป็นสมาชิกของสหภาพอยู่แล้ว] แต่ละภาคีสมาชิก ที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญาปี 1961/1972 หรืออนุสัญญาปี 1978 จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
  - (i) ในวันที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้จะต้องให้การคุ้มครองพันธุ์พืชทุกชนิดและสกุลตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาปี 1961/1972 หรือ อนุสัญญาปี 1978 และ
  - (ii) จะต้องให้การคุ้มครองพันธุ์พืชทุกชนิดและสกุลเมื่อครบระยะเวลา 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้
- (2) [สมาชิกใหม่ของสหภาพ] ภาคีสมาชิกที่ไม่ได้มีพันธกรณีตามอนุสัญญาปี 1961/1972 หรืออนุสัญญาปี 1978 จะต้องใช้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้
  - (i) ในวันที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ จะต้องให้การคุ้มครองพันธุ์พืชอย่างน้อย 15 ชนิด หรือสกุล และ
  - (ii) จะต้องให้การคุ้มครองพืชทุกชนิดและสกุล เมื่อครบ 10 ปี นับตั้งแต่วันที่ มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้

มาตรา 4

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ

- (1) [การปฏิบัติ] โดยปราศจากอคติในสิทธิที่ได้ระบุไว้ตามอนุสัญญานี้ คนชาติของภาคีสมาชิก บุคคลธรรมดา และนิติบุคคลต่างชาตินี้ที่มีที่ทำการอยู่ในอาณาเขตของภาคีสมาชิก จะต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิที่ปรับปรุงพันธุ์ และการปฏิบัติกับภาคีสมาชิกอีกฝ่ายแบบเดียวกัน แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเสมือนเป็นคนชาติที่กฎหมายนั้นใช้บังคับอยู่ ขอเพียงแต่ว่าคนชาติของภาคี

สมาชิคนั้น บุคคลธรรมดา และนิติบุคคลต่างชาติดังกล่าว ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข และวิธีปฏิบัติของภาคีสมาชิกอีกฝ่าย ที่ใช้กับคนชาติของตน

- (2) [คนชาติ] ตามวัตถุประสงค์ของวรรคก่อน ในกรณีที่ภาคีสมาชิกเป็นประเทศ คนชาติ หมายความว่า คนชาติของประเทศนั้น และในกรณีที่ภาคีสมาชิกเป็น องค์การระหว่างประเทศ คนชาติ หมายถึง คนชาติของประเทศที่เป็นสมาชิก ขององค์การดังกล่าว

บทที่ 3

เงื่อนไขในการให้สิทธิแก่นักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 5

เงื่อนไขในการคุ้มครอง

- (1) [หลักเกณฑ์] นักปรับปรุงพันธุ์จะได้รับสิทธิต่อเมื่อพันธุ์พืชนั้นมี
- (i) ความใหม่
  - (ii) ลักษณะประจำพันธุ์ที่แตกต่างจากพันธุ์อื่น
  - (iii) ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ และ
  - (iv) ความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์
- (2) [เงื่อนไขอื่นๆ] การได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์จะต้องไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ นอกเหนือหรือที่แตกต่างไปจากเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในเรื่องการตั้งชื่อพันธุ์ ตามบทบัญญัติในมาตรา 20 ซึ่งผู้ยื่นขอได้ปฏิบัติตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ใน กฎหมายของภาคีสมาชิกที่ไปยื่นคำขอ และมีการชำระค่าธรรมเนียมตามที่ กำหนด

มาตรา 6

ความใหม่

- (1) [หลักเกณฑ์] พันธุ์พืชจะถือว่ามีความใหม่ก็ต่อเมื่อ วันที่ยื่นคำขอคุ้มครองสิทธิ นักปรับปรุงพันธุ์ ยังไม่มีการขายหรือแจกจ่ายส่วนขยายพันธุ์ หรือสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้ ไปให้แก่บุคคลอื่น โดยนักปรับปรุงพันธุ์ หรือด้วยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้พันธุ์พืชนั้น
  - (i) ในอาณาเขตของภาคีสมาชิกอนุสัญญา ก่อน 1 ปี จากวันที่ยื่นขอคุ้มครอง
  - (ii) นอกอาณาเขตของภาคีสมาชิก ก่อน 4 ปี จากวันที่ยื่นขอคุ้มครอง หรือ ก่อน 6 ปี จากวันที่ยื่นขอคุ้มครอง ในกรณีของไม้ยืนต้น หรือ ไม้มีเถา
- (2) [พันธุ์พืชที่เพิ่งปรับปรุงขึ้น] ภาคีสมาชิกที่ปฏิบัติตามอนุสัญญานี้แล้วโดยการให้การคุ้มครองพันธุ์พืชบางชนิดและสกุล ที่ยังไม่มีการคุ้มครองในอนุสัญญาฉบับก่อนหน้านี้อาจพิจารณาพันธุ์พืชที่เพิ่งปรับปรุงขึ้นซึ่งมีปรากฏ ณ วันที่มีการขยายการคุ้มครองเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของความใหม่ที่กำหนดในวรรค (1) แม้ว่าการขายหรือแจกจ่ายให้แก่บุคคลอื่นได้เกิดขึ้นก่อนช่วงเวลาที่ได้กำหนดไว้ก็ตาม
- (3) ["อาณาเขต" ในบางกรณี] เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรค (1) ภาคีสมาชิกทั้งหมดซึ่งเป็นประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศเดียวกัน อาจมีการใช้กฎระเบียบร่วมกันถ้าต้องการ การนำกฎ ระเบียบร่วมกันไปปรับใช้ในอาณาเขตของประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศนั้นๆ จะต้องแจ้งให้ เลขานุการทราบต่อไป

มาตรา 7

ลักษณะประจำพันธุ์ที่แตกต่างจากพันธุ์อื่น

พันธุ์พืชที่จะถือได้ว่ามีความแตกต่างจากพันธุ์อื่น ถ้าสามารถเห็น ได้อย่างชัดเจนว่ามีลักษณะที่แตกต่างจากพันธุ์พืชอื่นๆ ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในขณะที่ยื่นคำขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การยื่นคำขอเพื่อที่จะให้ได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ หรือการยื่นขอขึ้นทะเบียนพันธุ์อย่างเป็นทางการในประเทศใดก็ตาม ให้ถือว่าพันธุ์พืชนั้นเป็นพันธุ์พืชที่รู้จักกันแพร่หลายตั้งแต่วันที่ยื่นคำขอ คำขอนั้นจะนำไปสู่การได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ หรือได้รับการขึ้นทะเบียนพันธุ์อย่างเป็นทางการแล้วแต่กรณีไป

มาตรา 8

ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์

พันธุ์พืชจะถือได้ว่ามีความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ แม้ว่าจะมีความผันแปรซึ่งอาจเกิดจากลักษณะเฉพาะจากการขยายพันธุ์ แต่ยังคงมีความสม่ำเสมอในลักษณะอื่นที่ใช้พิจารณาอย่างเพียงพอ

มาตรา 9

ความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์

พันธุ์พืชจะถือได้ว่ามีความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์ ถ้าหากว่าลักษณะที่ใช้พิจารณายังคงไม่เปลี่ยนแปลงภายหลังจากที่ได้มีการขยายพันธุ์ซ้ำ หรือยังคงไม่เปลี่ยนแปลงในตอนสุดท้ายของกรณีการขยายพันธุ์เป็นวงจร

บทที่ 4

การยื่นขอรับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 10

การยื่นคำขอ

- (1) [สถานที่ในการยื่นคำขอครั้งแรก] นักปรับปรุงพันธุ์สามารถที่จะเลือกหน่วยงานที่มีหน้าที่ตามกฎหมายของภาคีสมาชิกที่นักปรับปรุงพันธุ์ต้องการที่จะยื่นคำขอครั้งแรกเพื่อสิทธินักปรับปรุงพันธุ์
- (2) [เวลาสำหรับการยื่นขอครั้งต่อมา] นักปรับปรุงพันธุ์สามารถที่จะยื่นขอรับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่ตามกฎหมายในภาคีสมาชิกอื่นๆ ได้โดยไม่จำเป็นต้องรอก่อนกว่าจะได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์จากภาคีสมาชิกที่ได้ยื่นคำขอไว้ในครั้งแรก
- (3) [ความคุ้มครองแบบอิสระ] ไม่มีภาคีสมาชิกใดที่จะปฏิเสธการให้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์ หรือจำกัดระยะเวลาในการคุ้มครองพันธุ์พืชเดียวกันด้วยเหตุผลว่าพืชพันธุ์นี้ไม่ได้มีการยื่นคำขอไว้ หรือเคยถูกปฏิเสธความคุ้มครอง หรือได้หมดอายุความคุ้มครองในประเทศอื่น หรือในองค์การระหว่างประเทศอื่นแล้ว

มาตรา 11

สิทธิพิเศษ

- (1) [สิทธิและระยะเวลา] นักปรับปรุงพันธุ์ที่ได้ยื่นขอรับการคุ้มครองพันธุ์พืช (ครั้งแรก) ในประเทศใดประเทศหนึ่งของภาคีสมาชิก และมีวัตถุประสงค์ในการยื่นขอรับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ในพันธุ์พืชเดียวกัน ในภาคีสมาชิกอื่น (การยื่นขอครั้งต่อมา) จะได้รับสิทธิพิเศษเป็นระยะเวลา 12 เดือน ระยะเวลา

ดังกล่าวจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่มีการยื่นคำขอครั้งแรก วันที่มีการยื่นคำขอ จะไม่นำไปคิดรวมในช่วงเวลาหลัง

- (2) [การเรียกร้องสิทธิ] ในการที่จะได้รับผลประโยชน์ของสิทธิพิเศษ ในการยื่นขอครั้งต่อมา นักปรับปรุงพันธุ์สามารถที่จะอ้างสิทธิพิเศษจากการยื่นขอครั้งแรกได้ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่อาจกำหนดให้นักปรับปรุงพันธุ์จัดหาเอกสารคำขอสำเนาเอกสารที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อยื่นคำขอในครั้งแรก การรับรองความถูกต้องของสำเนา โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอในการยื่นครั้งแรก และตัวอย่างหรือหลักฐานอื่นๆ ของพันธุ์พืช ทั้งนี้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือนหลังจากที่ได้มีการยื่นขอครั้งต่อมา เพื่อแสดงว่าพันธุ์พืชที่นำไปยื่นขอรับความคุ้มครองทั้งสองครั้งนั้นเป็นพันธุ์เดียวกัน
- (3) [เอกสารและวัสดุ] นักปรับปรุงพันธุ์มีระยะเวลา 2 ปีหลังจากช่วงเวลาสิทธิพิเศษหมดลง หรือหลังจากที่การยื่นขอครั้งแรกถูกปฏิเสธ หรือได้มีการถอนคำขอ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม ที่จะยื่นเอกสารที่จำเป็น และวัสดุที่ต้องการ เพื่อการตรวจสอบภายใต้มาตรา 12 และตามข้อกำหนดภายใต้กฎหมายของภาคีสมาชิก
- (4) [เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงได้รับสิทธิพิเศษ] เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ได้รับสิทธิพิเศษตามที่ได้กล่าวไว้ในวรรคหนึ่ง เช่น การยื่นคำขอต่อมา หรือการประกาศโฆษณา หรือการใช้พันธุ์พืชที่ได้ยื่นคำขอไว้ในครั้งแรก จะไม่ก่อให้เกิดเหตุผลที่จะนำไปสู่การปฏิเสธการยื่นคำขอครั้งต่อมา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น จะไม่ก่อให้เกิดสิทธิของบุคคลที่สาม

มาตรา 12

การตรวจสอบคำขอ

ในการตัดสินใจใด ๆ ที่จะให้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์ จะต้องมี การตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 ถึงมาตรา 9 ในการตรวจสอบ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจทำการเพาะปลูกพันธุ์พืช หรือทำการตรวจสอบอื่นใดที่จำเป็น ซึ่งเป็นสาเหตุของการปลูกทดสอบ หรือการทดสอบอื่น ๆ หรืออาจพิจารณาจากผลการทดสอบที่มีการทดสอบมาแล้ว เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจให้นักปรับปรุงพันธุ์จัดหาข้อมูล เอกสาร หรือวัสดุทั้งหมดที่จำเป็นให้

มาตรา 13

การคุ้มครองชั่วคราว

ภาคีสมาชิกแต่ละภาคีจะต้องกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของนักปรับปรุงพันธุ์ในช่วงเวลาดังแต่การยื่นคำขอ หรือการตีพิมพ์คำขอการคุ้มครองสิทธิ นักปรับปรุงพันธุ์จนถึงการได้รับสิทธิ โดยมาตรการดังกล่าวจะต้องมีผลต่อผู้ทรงสิทธิ ให้ได้รับการตอบแทนอย่างยุติธรรม จากบุคคลใดก็ตามที่ได้กระทำการต่างๆ ในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งการกระทำนั้นหากเมื่อนักปรับปรุงพันธุ์ได้รับสิทธิแล้วจะต้องได้รับอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ก่อน ตามมาตรา 14 ทั้งนี้ภาคีสมาชิกอาจจะกำหนด มาตรการดังกล่าวให้มีผลเฉพาะกับบุคคลที่นักปรับปรุงพันธุ์ได้แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการยื่นขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์

บทที่ 5
สิทธินักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 14
ขอบเขตของสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [การกระทำเกี่ยวกับส่วนขยายพันธุ์]
- (a) ภายใต้มาตรา 15 และมาตรา 16 การกระทำเกี่ยวกับส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืช ที่ได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้ จะต้องได้รับการอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์
- (i) การผลิต หรือการผลิตซ้ำ (การเพิ่มทวีคูณ)
  - (ii) การปรับปรุงสภาพเพื่อวัตถุประสงค์ของการขยายพันธุ์
  - (iii) การเสนอขาย
  - (iv) การขายหรือการตลาดอื่นๆ
  - (v) การส่งออก
  - (vi) การนำเข้า
  - (vii) การเก็บสำรองเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ (i) ถึง (vi) ข้างต้น
- (b) นักปรับปรุงพันธุ์อาจกำหนดเงื่อนไขและข้อจำกัดไว้ในการอนุญาต
- (2) [การกระทำเกี่ยวกับสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้]
- ภายใต้มาตรา 15 และมาตรา 16 การกระทำที่ได้กล่าวถึงในข้อ (i) ถึง (vii) ของวรรค (1) (a) ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้ รวมถึงพืชทั้งต้น และส่วนต่างๆ ของพืชที่ได้จากการนำส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์คุ้มครองไปใช้โดยไม่ได้ อนุญาต จะต้องขออนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ เว้นแต่นักปรับปรุงพันธุ์มี โอกาสอันควรที่จะใช้สิทธิของเขาเกี่ยวกับส่วนขยายพันธุ์ที่ได้มาดังกล่าว
- (3) [การกระทำเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เฉพาะ]
- ภายใต้มาตรา 15 และมาตรา 16 แต่ละภาคีสมาชิกอาจกำหนดให้การกระทำที่ กล่าวถึงในข้อ (i) ถึง (vii) ของวรรค (1)(a) ที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ทำมาโดยตรง

จากสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้ของพันธุ์คุ้มครองตามบทบัญญัติในวรรค (2) ซึ่งไม่ได้รับอนุญาต จะต้องขออนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ เว้นแต่นักปรับปรุงพันธุ์มี โอกาสอันควรที่จะใช้สิทธิของเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้ที่ได้มาดังกล่าว

(4) [การกระทำอื่นที่เป็นไปได้] ภายใต้มาตรา 15 และ 16 แต่ละภาคีสมาชิกอาจ กำหนดให้การกระทำอื่นๆ ที่ต่างจากข้อ (i) ถึงข้อ (vii) ของวรรค (1)(a) จะต้องได้รับการอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ด้วย

(5) [พันธุ์ที่ได้มาจากพันธุกรรมสำคัญของพันธุ์อื่น และพันธุ์บางประเภท]

(a) ข้อกำหนดในวรรค (1) ถึง (4)ให้นำมาใช้กับกรณีต่อไปนี้ด้วย

- (i) พันธุ์ที่ได้จากพันธุกรรมสำคัญของพันธุ์คุ้มครอง ในขณะที่พันธุ์ คุ้มครองด้วยตัวของมันเอง ไม่ได้เป็นพันธุ์ที่เกิดจากการนำ พันธุกรรมสำคัญของพันธุ์อื่นๆ มาใช้
- (ii) พันธุ์ที่ไม่สามารถแยกความแตกต่างจากพันธุ์คุ้มครองได้อย่าง ชัดเจนตามมาตรา 7 และ
- (iii) พันธุ์ที่จำเป็นจะต้องใช้พันธุ์คุ้มครองในการผลิตทุกครั้ง

(b) เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรคย่อย (a)(i) พันธุ์ที่ถือว่ามีพันธุกรรมสำคัญ ซึ่งได้มาจากพันธุ์อื่น (“พันธุ์ตั้งต้น”) ต่อเมื่อ

- (i) เป็นพันธุ์ที่พัฒนามาจนมีพันธุกรรมสำคัญของพันธุ์ตั้งต้น หรือมาจาก พันธุ์อื่นที่มีพันธุกรรมสำคัญของพันธุ์ตั้งต้น โดยยังคงมีการแสดงออก ของลักษณะสำคัญที่เป็นผลมาจากพันธุกรรมของพันธุ์ตั้งต้นอยู่
- (ii) มีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากพันธุ์ตั้งต้น
- (iii) ยกเว้นความแตกต่างที่เป็นผลมาจากการกระทำในการถ่ายทอด พันธุกรรมสำคัญจากพันธุ์อื่นมันมีลักษณะเหมือนพันธุ์ตั้งต้น โดยแสดงลักษณะสำคัญอันเป็นผลจากพันธุกรรมรูปแบบหนึ่ง หรือ การผสมผสานของพันธุกรรมหลายรูปแบบของพันธุ์ตั้งต้น

(c) พันธุ์ที่มีพันธุกรรมสำคัญจากพันธุ์อื่น อาจเกิดขึ้นได้จากตัวอย่างเช่น การคัดเลือกจากต้นพืชที่เกิดจากการผ่าเหล่าตามธรรมชาติ หรือถูกชักนำให้เกิดขึ้น หรือจากความผันแปรในบางส่วนของต้นพืช หรือการคัดเลือกจากต้นพืชที่มีความผันแปรของบางลักษณะในพันธุ์ดั้งเดิม หรือจากการผสมกลับ หรือจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากพันธุวิศวกรรม

มาตรา 15

การยกเว้นสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [การยกเว้นที่เป็นการบังคับ] สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จะไม่ขยายไปถึง
  - (i) การกระทำที่ได้ทำไปโดยส่วนตัว และไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า
  - (ii) การกระทำที่ได้ทำไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการทดลอง และ
  - (iii) การกระทำที่ได้ทำไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุงพันธุ์อื่นๆ และ ยกเว้นเมื่อมีการดำเนินการตามบทบัญญัติในมาตรา 14 (5), การกระทำที่อ้างถึงในมาตรา 14 (1) ถึง 14 (4) ในส่วนที่เกี่ยวกับพันธุ์อื่นๆ ที่กล่าวถึง
- (2) [ข้อยกเว้นที่เป็นทางเลือก] ถึงแม้ว่าจะมีมาตรา 14 อยู่แล้วก็ตาม แต่ละภาคีสมาชิก อาจจะจำกัดสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ที่มีอยู่ในพันธุ์ใดๆ ก็ได้ โดยการอนุญาตให้เกษตรกรใช้ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้จากการเพาะปลูกพันธุ์คุ้มครอง หรือพันธุ์ที่ระบุไว้ในมาตรา 14(5)(a)(i) หรือ (ii) ในพื้นที่ของตนเอง เพื่อใช้เป็นส่วนขยายพันธุ์ต่อไปในพื้นที่ของตนเอง ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้การจำกัดที่สมเหตุผล และเป็นการรักษาผลประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายของนักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 16

การสิ้นสุดของสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [การสิ้นสุดของสิทธิ] สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จะไม่ขยายไปถึงการกระทำใดๆ เกี่ยวกับวัสดุใดๆ ที่เป็นของพันธุ์ที่ได้รับความคุ้มครอง หรือของพันธุ์ที่ได้กล่าวถึงใน มาตรา 14 (5) ที่ได้มีการนำออกขาย หรือเพื่อการตลาด โดยนักปรับปรุงพันธุ์ หรือด้วยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์ ในอาณาเขตของภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้อง หรือวัสดุใดๆ ที่ได้รับมาจากวัสดุที่ได้กล่าวข้างต้น เว้นเสียแต่ว่าการกระทำดังกล่าวจะ
  - (i) เกี่ยวข้องกับการขยายพันธุ์ต่อไปของพันธุ์พืชที่ยังมีข้อสงสัยอยู่ หรือ
  - (ii) เกี่ยวข้องกับการส่งออกวัสดุของพันธุ์นั้น ที่สามารถนำไปใช้ขยายพันธุ์ต่อไปได้ในประเทศที่ไม่ได้ให้ความคุ้มครองพันธุ์ของพืชที่เป็นชนิดและสกุลเดียวกับพันธุ์นั้น เว้นแต่ว่าวัสดุที่ส่งออกไปนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้สำหรับการบริโภคขั้นสุดท้าย
- (2) [ความหมายของ “วัสดุ”] เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรค (1) วัสดุที่เกี่ยวข้องกับพันธุ์พืช หมายถึง
  - (i) ส่วนขยายพันธุ์ชนิดต่างๆ ของพืช
  - (ii) สิ่งที่เกี่ยวข้องได้ รวมถึงพืชทั้งต้นและส่วนต่างๆ ของต้นพืช และ
  - (iii) ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาโดยตรงจากสิ่งที่เกี่ยวข้องได้
- (3) [อาณาเขตในบางกรณี] เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรค (1) ภาคีสมาชิกทั้งหมด ซึ่งเป็นประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศเดียวกัน อาจมีการใช้กฎระเบียบร่วมกัน ถ้าต้องการนำกฎ ระเบียบร่วมกัน ไปปรับใช้ในอาณาเขตของประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศนั้นๆ จะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบต่อไป

มาตรา 17

ข้อจำกัดในการใช้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [สาธารณประโยชน์] ยกเว้นจากที่ได้มีการบัญญัติไว้ในอนุสัญญาฯ ห้ามภาคีสมาชิกจำกัดการใช้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์อย่างอิสระโดยเหตุผลอื่นนอกเหนือจากเพื่อสาธารณประโยชน์
- (2) [การตอบแทนอย่างยุติธรรม] เมื่อข้อจำกัดดังกล่าวมีผลต่อการอนุญาตให้บุคคลที่สามกระทำการในสิ่งที่จะต้องได้รับการอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจได้ว่านักปรับปรุงพันธุ์จะได้รับการตอบแทนอย่างยุติธรรม

มาตรา 18

มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมทางการค้า

สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จะต้องเป็นอิสระจากมาตรการใดๆ ที่ภาคีสมาชิกได้นำมาบังคับใช้ภายในอาณาเขตของตนกับการผลิต การออกใบรับรอง และการทำการตลาดของวัสดุที่ได้จากพันธุ์คุ้มครองหรือการนำเข้าหรือการส่งออกของวัสดุดังกล่าว ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม มาตรการเหล่านั้นจะต้องไม่มีผลกระทบกับการใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาฯ

มาตรา 19

ระยะเวลาของสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [ระยะเวลาคุ้มครอง] สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จะต้องมีการกำหนดไว้ให้มีระยะเวลาที่แน่นอน
- (2) [ระยะเวลาขั้นต่ำ] ระยะเวลาขั้นต่ำจะต้องกำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 20 ปี จากวันที่ให้สิทธิ สำหรับไม้ยืนต้นและไม้มีเถา จะต้องไม่ต่ำกว่า 25 ปี จากวันที่ให้สิทธิ

บทที่ 6

การตั้งชื่อพันธุ์

มาตรา 20

การตั้งชื่อพันธุ์

- (1) [การกำหนดพันธุ์พืชโดยการตั้งชื่อพันธุ์, การใช้ชื่อ]
  - (a) พันธุ์พืชจะต้องได้รับการตั้งชื่อให้เป็นชื่อที่ใช้เรียกกันทั่วไปของพันธุ์นั้น
  - (b) ภายใต้อรรถ (4) แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องให้ความเชื่อมั่นได้ว่าสิทธิต่างๆ จากการตั้งชื่อพันธุ์ เพื่อการจดทะเบียนคุ้มครองจะไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากต่อการใช้ชื่อของพันธุ์นั้นอย่างอิสระ แม้ว่าระยะเวลาการคุ้มครองสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ไปแล้วก็ตาม
- (2) [ลักษณะของการตั้งชื่อพันธุ์] ชื่อนั้นจะต้องสามารถนำไปสู่การระบุพันธุ์ที่จดทะเบียนได้ อาจจะไม่มีแต่ตัวเลขล้วนๆ เว้นแต่การใช้ตัวเลขนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันอยู่แล้ว ในการตั้งชื่อพันธุ์ต้องไม่นำไปสู่การเข้าใจผิดหรือก่อให้เกิดความสับสนกับลักษณะ คุณค่า หรือเอกลักษณ์ของพันธุ์หรือเอกลักษณ์ของนักปรับปรุงพันธุ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องแตกต่างไปจากชื่อที่มีการใช้อยู่แล้วกับ

พันธุ์อื่นๆ ของพืชชนิดเดียวกันหรือพืชชนิดที่มีความใกล้เคียงกันภายในอาณาเขตของภาคีสมาชิกใดๆ ก็ตาม

- (3) [การจดทะเบียนชื่อพันธุ์] นักปรับปรุงพันธุ์จะต้องเสนอชื่อพันธุ์ที่ตั้งแล้วไว้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อตรวจสอบ ถ้าหากพบว่าชื่อของพันธุ์นั้นไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของวรรค (2) พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิเสธการรับจดทะเบียน และจะต้องให้นักปรับปรุงพันธุ์เสนอชื่อไปให้พิจารณาใหม่ภายในระยะเวลาที่กำหนด ชื่อพันธุ์ที่ยอมรับแล้วจะได้รับการจดทะเบียนโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ในเวลาเดียวกันที่นักปรับปรุงพันธุ์ได้รับสิทธิ
- (4) [สิทธิที่ได้มาก่อนของบุคคลที่สาม] สิทธิที่ได้มาก่อนของบุคคลที่สามจะไม่ถูกกระทบ ถ้าหากว่าการใช้ชื่อพันธุ์นั้นเป็นการห้ามสำหรับบุคคลที่จะต้องอ้างมันตามบทบัญญัติของวรรค (7) พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งให้นักปรับปรุงพันธุ์เสนอชื่อพันธุ์ไปให้พิจารณาใหม่
- (5) [การใช้ชื่อพันธุ์เดียวกัน ในทุกภาคีสมาชิก] ในการยื่นขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชใดก็ตาม จะต้องใช้ชื่อพันธุ์เดียวกันในภาคีสมาชิกทั้งหมด พนักงานเจ้าหน้าที่ของแต่ละภาคีสมาชิกจะต้องรับจดทะเบียนชื่อพันธุ์ที่เสนอ เว้นแต่ว่าชื่อพันธุ์นั้น ไม่เหมาะสมภายในอาณาเขตของตน ในกรณีดังกล่าวจะต้องแจ้งให้นักปรับปรุงพันธุ์เสนอชื่อพันธุ์ไปให้พิจารณาใหม่
- (6) [ข้อมูลระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ของภาคีสมาชิก] พนักงานเจ้าหน้าที่ของแต่ละภาคีสมาชิกจะต้องให้ความมั่นใจว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ของภาคีสมาชิกอื่น ได้รับการแจ้งเกี่ยวกับการตั้งชื่อพันธุ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยื่นคำขอ การรับจดทะเบียน และการยกเลิกชื่อพันธุ์ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อสังเกตต่างๆ ในการจดทะเบียนชื่อพันธุ์กับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ติดต่อด้วยก็ได้
- (7) [การบังคับใช้ชื่อพันธุ์] ภายในอาณาเขตของแต่ละภาคีสมาชิก บุคคลใดก็ตามที่เสนอขายหรือทำการตลาดส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์คุ้มครองภายในอาณาเขตของภาคีสมาชิกนั้น จะต้องใช้ชื่อพันธุ์ของพันธุ์นั้น แม้จะเลยระยะเวลาการ

- คุ้มครองสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ไปแล้วก็ตาม เว้นไว้แต่ว่าจะเป็นไปตาม บทบัญญัติของวรรค (4) ที่สิทธิของบุคคลที่สามห้ามไม่ให้ใช้
- (8) [การใช้สิ่งบ่งชี้อื่นๆ ร่วมกับชื่อพันธุ์] เมื่อมีการเสนอขายหรือทำการตลาด พันธุ์พืชใดๆ อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ชื่อทางการค้า หรือสิ่งบ่งชี้อื่น ที่สอดคล้องกันร่วมกับชื่อพันธุ์ที่ได้รับการจดทะเบียน ซึ่งถ้ามีการใช้สิ่งบ่งชี้ ที่สอดคล้องกันมาก ชื่อพันธุ์จะต้องเห็นได้ง่ายด้วย

บทที่ 7

การเป็นโมฆะและการยกเลิกสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 21

การเป็นโมฆะของสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [เหตุผลของการเป็น โมฆะ] แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องประกาศให้ทราบถึงการ เป็นโมฆะของสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ ในกรณีต่อไปนี้
- (i) ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 6 และ มาตรา 7 เมื่อถึงเวลาที่จะได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์
  - (ii) เมื่อการให้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและเอกสาร ที่ได้รับจากนักปรับปรุงพันธุ์ แต่ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตาม เงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 8 หรือมาตรา 9 เมื่อถึงเวลาที่จะได้รับ สิทธินักปรับปรุงพันธุ์
  - (iii) เมื่อสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ได้ถูกมอบให้กับบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับ ยกเว้นการโอนสิทธิดังกล่าวไปให้แก่บุคคลที่มีสิทธิได้รับ
- (2) [เหตุผลอื่นที่ไม่รวมไว้] จะต้องไม่มีการประกาศให้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์เป็น โมฆะด้วย เหตุผลอื่นๆ นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในวรรค (1)

มาตรา 22

การยกเลิกสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [เหตุผลของการยกเลิก]
  - (a) แต่ละภาคีสมาชิกอาจยกเลิกสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ ที่ได้ให้ไปแล้ว ถ้าพบว่าพันธุ์พืชนั้นมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 8 และมาตรา 9
  - (b) นอกจากนี้ แต่ละภาคีสมาชิกอาจยกเลิกสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ เมื่อได้รับการร้องขอภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ เมื่อ
    - (i) นักปรับปรุงพันธุ์ไม่ได้จัดหาข้อมูล เอกสาร หรือวัสดุที่มีความจำเป็นในการตรวจสอบการเก็บรักษาพันธุ์พืช ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่
    - (ii) นักปรับปรุงพันธุ์ไม่ได้ชำระค่าธรรมเนียม ที่จะรักษาสิทธิไว้ หรือ
    - (iii) นักปรับปรุงพันธุ์ไม่ได้เสนอชื่ออื่นที่เหมาะสม ไปให้พิจารณาใหม่ หลังจากที่ชื่อพันธุ์ได้ถูกยกเลิกไปภายหลังจากการได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์
- (2) [เหตุผลอื่นที่ไม่ได้รวมไว้] สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จะไม่ถูกยกเลิกด้วยเหตุอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาในวรรค (1)

บทที่ 8

สหภาพ

มาตรา 23

สมาชิก

ภาคีสมาชิกจะต้องเป็นสมาชิกของสหภาพด้วย

มาตรา 24

สถานะทางกฎหมาย และที่ตั้ง

- (1) [สถานะภาพทางกฎหมาย] สหภาพมีสถานะภาพทางกฎหมาย
- (2) [ขอบเขตทางกฎหมาย] สหภาพมีสิทธิเหนืออาณาเขตของแต่ละภาคีสมาชิก ในการที่จะดำเนินการให้ปรับกฎหมายที่ใช้บังคับในประเทศของภาคีสมาชิก ให้สอดคล้องกันตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และการทำงาน ตามภาระหน้าที่ของสหภาพ
- (3) [ที่ตั้ง] ที่ตั้งของสหภาพและองค์การถาวรของสหภาพตั้งอยู่ที่ กรุงเจนีวา
- (4) [ข้อตกลงของสำนักงานใหญ่] สหภาพมีข้อตกลงของสำนักงานใหญ่กับ สมาพันธ์รัฐสวิส

มาตรา 25

องค์การ

องค์การถาวรของสหภาพคือ สภา และสำนักงานของสหภาพ

มาตรา 26

สภา

- (1) [องค์ประกอบ] สภาประกอบด้วยผู้แทนของสมาชิกของสหภาพ สมาชิกแต่ละราย ของสหภาพจะต้องแต่งตั้งผู้แทนหนึ่งคนเข้าไปอยู่ในสภา และผู้แทนสำรองอีก หนึ่งคน ทั้งผู้แทนหรือผู้แทนสำรองอาจจะมีผู้ช่วยหรือที่ปรึกษาด้วยก็ได้
- (2) [เจ้าหน้าที่] สภาจะต้องเลือกประธาน และรองประธานอันดับหนึ่งจากสมาชิก โดยอาจเลือกรองประธานอื่นๆ รองประธานอันดับหนึ่งจะทำหน้าที่แทนประธาน ถ้าประธานไม่สามารถทำหน้าที่ได้ ประธานจะดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี

- (3) [การประชุม] สภากจะเปิดการประชุม โดยการเรียกประชุมของประธานเป็นประจำปี นอกจากนั้นแล้วประธานอาจเรียกประชุมภายในสามเดือน ถ้าหนึ่งในสามของภาคีสมาชิกของสหภาพร้องขอ
- (4) [ผู้สังเกตการณ์] ประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหภาพอาจได้รับเชิญในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของสภา ผู้สังเกตการณ์อื่นๆ และผู้เชี่ยวชาญ อาจได้รับเชิญให้เข้าประชุม
- (5) [ภารกิจ] ภารกิจของสภาคือ
- (i) ศึกษามาตรการที่เหมาะสมเพื่อที่จะคุ้มครองผลประโยชน์และสนับสนุนให้มีการพัฒนาสหภาพ
  - (ii) สร้างหลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติ
  - (iii) แต่งตั้งเลขานุการ และถ้ามีความจำเป็นให้ตั้งรองเลขานุการอีกหนึ่งตำแหน่ง และกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของแต่ละราย
  - (iv) ตรวจสอบรายงานประจำปี ในกิจกรรมของสหภาพ และวางแผนงานในอนาคต
  - (v) ให้คำแนะนำที่จำเป็นกับเลขานุการเพื่อที่จะให้การปฏิบัติภารกิจของสหภาพบรรลุผล
  - (vi) จัดวางกฎระเบียบด้านการบริหารงาน และด้านการเงินของสหภาพ
  - (vii) ตรวจสอบ และอนุมัติงบประมาณของสหภาพ และกำหนดการจ่ายเงินสนับสนุนจากแต่ละสมาชิกของสหภาพ
  - (viii) ตรวจสอบ และรับรองรายการบัญชีที่เสนอโดยเลขานุการ
  - (ix) กำหนดควันท์ และสถานที่ สำหรับการประชุมตามมาตรา 38 และวางมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเตรียมจัดประชุม และ
  - (x) โดยทั่วไป, ตัดสินใจในเรื่องที่จำเป็นทุกเรื่อง เพื่อให้สหภาพทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- (6) [การลงคะแนน]
- (a) สมาชิกแต่ละรายของสหภาพที่เป็นประเทศมีสิทธิออกเสียงได้หนึ่งเสียงในสภา
  - (b) ภาคีสมาชิกใด ๆ ซึ่งมีฐานะเป็นองค์การระหว่างประเทศองค์การหนึ่ง อาจใช้สิทธิออกเสียงของสมาชิกขององค์การ ซึ่งเป็นภาคีสมาชิกของสหภาพด้วยก็ได้ในบางกรณี แต่ต้ององค์การระหว่างประเทศนั้นๆไม่อาจใช้สิทธิออกเสียงของประเทศสมาชิกขององค์การอีกได้ ถ้าประเทศสมาชิกขององค์การ ได้ใช้สิทธิของประเทศออกเสียงไปแล้ว และในทางกลับกัน
- (7) [เสียงข้างมาก] การตัดสินใจใดๆ ของสภาจะต้องได้รับเสียงข้างมากจากการลงคะแนน โดยการตัดสินใจของสภาภายใต้วรรค 5 (ii), วรรค 5 (vi) และวรรค 5 (vii) และภายใต้มาตรา 28 (3), มาตรา 29 (5) (b) และมาตรา 38 (1) จะต้องได้รับคะแนนเสียง 3 ใน 4 การงออกเสียงไม่ถือว่าเป็นการลงคะแนนเสียง

มาตรา 27

สำนักงานของสหภาพ

- (1) [ภารกิจและการบริหารงานของสำนักงาน] สำนักงานของสหภาพจะต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่ และภารกิจที่สภาได้มอบหมายให้สำเร็จลุล่วง ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารของเลขาธิการ
- (2) [หน้าที่ของเลขาธิการ] เลขาธิการมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อสภา โดยจะรับผิดชอบต่อการดำเนินการตามการตัดสินใจของสภา การเสนองบประมาณของสหภาพเพื่อการอนุมัติจากสภา และรับผิดชอบต่อการนำงบประมาณไปใช้จ่าย การจัดทำรายงานเสนอต่อสภา เกี่ยวกับการบริหารงาน และกิจกรรมและสถานสภาพทางการเงินของสหภาพ ให้กับสภา

- (3) [คณะผู้ทำงาน] ภายใต้บทบัญญัติตามมาตรา 26 (5) (iii) เจือปนไขของการแต่งตั้งและการว่าจ้างของคณะผู้ทำงานที่มีความจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพตามภาระกิจของสำนักงานภายใต้สหภาพจะต้องมีการกำหนดไว้ในกฎระเบียบด้านการบริหารและการเงิน

มาตรา 28

ภาษา

- (1) [ภาษาทางการ] ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และภาษาสเปน จะนำมาใช้ในสำนักงานของสหภาพเพื่อดำเนินงานตามหน้าที่
- (2) [ภาษาที่ใช้ในการประชุมเฉพาะกรณี] การประชุมของสภาและการประชุมเพื่อการปรับปรุงแก้ไข จะใช้สี่ภาษาดังกล่าว
- (3) [ภาษาอื่นๆ] สภาอาจตัดสินใจให้ใช้ภาษาอื่นๆ

มาตรา 29

การเงิน

- (1) [รายได้] ค่าใช้จ่ายของสหภาพจะได้รับการชำระจาก
- (i) การจ่ายเงินสนับสนุนประจำปีของประเทศสมาชิกของสหภาพ
  - (ii) รายรับ ที่ได้จากการให้บริการต่างๆ
  - (iii) รายรับเบ็ดเตล็ด
- (2) [การจ่ายเงินสนับสนุน: หน่วย]
- (a) สัดส่วนการจ่ายเงินสนับสนุนประจำปีในจำนวนทั้งหมด จากประเทศสมาชิกของสหภาพ จะกำหนดโดยอ้างอิงจากรายจ่ายทั้งหมดซึ่งจะเท่ากับรายรับรวมจากเงินสนับสนุนที่ได้รับจากประเทศสมาชิกทั้งหมดของ

- สหภาพ และจากจำนวนหน่วยของเงินสนับสนุนที่กำหนดไว้ในวรรค (3) สักส่วนดังกล่าวจะคำนวณตาม วรรค (4)
- (b) จำนวนหน่วยของเงินสนับสนุนจะแสดงเป็นเลขจำนวนเต็มทั้งหมด หรือ เป็นเศษส่วนก็ได้ โดยเศษส่วนนั้นจะต้องไม่น้อยกว่า 1 ใน 5
- (3) [การจ่ายเงินสนับสนุน: ส่วนแบ่งของแต่ละสมาชิก]
- (a) จำนวนหน่วยของเงินสนับสนุนจากสมาชิกของสหภาพซึ่งเป็นภาคี สมาชิกของอนุสัญญา 1961/1972 หรืออนุสัญญา 1978 ในวันที่มี พันธกรณีตามอนุสัญญานี้จะต้องเท่ากับจำนวนหน่วยที่ใช้อยู่แล้วก่อน วันดังกล่าว
- (b) ประเทศสมาชิกใด ๆ ของสหภาพเมื่อเข้าร่วมเป็นสมาชิกจะต้อง ประกาศแสดงความจำนง และแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงจำนวนหน่วยที่จะจ่ายเงินสนับสนุน
- (c) ประเทศสมาชิกใดๆ ของสหภาพอาจจะประกาศแสดงความจำนง ต่อ เลขาธิการเมื่อใดก็ได้เกี่ยวกับการจ่ายเงินสนับสนุนในจำนวนที่แตกต่าง ไปจากวรรค (a) หรือ (b) ถ้าการประกาศดังกล่าวทำขึ้นในช่วงหกเดือน แรกของปีปฏิทิน จะมีผลบังคับใช้เมื่อเริ่มต้นปีปฏิทินที่ตามมา มิฉะนั้น จะมีผลบังคับใช้เมื่อเริ่มต้นปีปฏิทินที่สองนับจากปีที่มีการประกาศ แสดงความจำนง
- (4) [การจ่ายเงินสนับสนุน : การคำนวณส่วนแบ่ง]
- (a) ในแต่ละช่วงเวลาของงบประมาณ จำนวนเงินในแต่ละหน่วยของเงินที่ ต้องจ่ายสนับสนุนจะคำนวณได้จากการนำค่าใช้จ่ายทั้งหมด ซึ่งจะ เท่ากับเงินรวมที่ประเทศสมาชิกทั้งหมดของสหภาพจะต้องจ่าย สนับสนุนในช่วงเวลาดังกล่าว หาดด้วยจำนวนหน่วยทั้งหมดของ ประเทศสมาชิกของสหภาพ

- (b) จำนวนเงินสนับสนุนที่แต่ละประเทศสมาชิกของสหภาพจะต้องจ่าย จะได้จากการคูณจำนวนเงินของแต่ละหน่วยกับจำนวนหน่วยที่แต่ละ ประเทศสมาชิกของสหภาพได้แสดงความจำนงไว้แล้ว
- (5) [การคลังชำระเงินสนับสนุน]
- (a) ประเทศสมาชิกของสหภาพที่ยังคงค้างชำระการจ่ายเงินสนับสนุน ไม่สามารถใช้สิทธิออกเสียงในสภาตามวรรค (b) ถ้าหากว่าจำนวนเงิน ที่ค้างชำระนั้นเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนเงินค้างชำระที่ถึงกำหนดชำระ ทั้งปีก่อนหน้า การระงับการใช้สิทธิออกเสียงชั่วคราวจะไมถือว่าเป็น การปลดพันธกรณีของประเทศสมาชิกของสหภาพภายใต้ต้นสัญญา และจะไม่ทำให้สูญเสียสิทธิอื่นๆ ที่มีอยู่ไป
- (b) สภาอาจจะอนุญาตให้ประเทศสมาชิกของสหภาพใช้สิทธิออกเสียงต่อไป ถ้าและตราบเท่าที่สภายอมรับการจ่ายเงินที่ล่าช้าอันมีสาเหตุมาจากการ ได้รับข้อยกเว้น และสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
- (6) [การตรวจสอบบัญชี] การตรวจสอบบัญชีของสหภาพจะดำเนินการโดย ประเทศสมาชิกของสหภาพตามที่กำหนดไว้ในระเบียบการบริหารและการเงิน ประเทศสมาชิกจะได้รับการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบจากสภา
- (7) [การจ่ายเงินสนับสนุนขององค์การระหว่างประเทศ] ภาคีสมาชิกใด ๆ ซึ่งเป็น องค์การระหว่างประเทศไม่จำเป็นจะต้องจ่ายเงินสนับสนุน อย่างไรก็ตามถ้ามี ความประสงค์ที่จะจ่ายเงินสนับสนุน ให้นำบทบัญญัติในวรรค (1) ถึง (4) มาใช้

บทที่ 9

การนำอนุสัญญาไปดำเนินการ: ความตกลงอื่นๆ

มาตรา 30

การดำเนินการตามอนุสัญญา

- (1) [มาตรการต่างๆ ในการดำเนินการ] แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องรับเอามาตรการที่จำเป็นทั้งหมดต่อการนำอนุสัญญานี้ไปดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้อง
  - (i) จัดให้มีการเชี่ยวชาญทางกฎหมายเพื่อให้มีการบังคับใช้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์อย่างมีประสิทธิภาพ
  - (ii) ให้คงไว้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการให้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์ไว้ต่อไป หรือมอบหมายภาระหน้าที่ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของภาคีสมาชิกอื่น
  - (iii) ทำให้เป็นที่แน่ใจได้ว่าสาธารณชนได้รับทราบข้อมูลเป็นระยะจากสิ่งตีพิมพ์เกี่ยวกับ
    - การยื่นขอรับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ และ
    - การเสนอชื่อพันธุ์และได้รับการอนุมัติ
- (2) [ความสอดคล้องของกฎหมาย] จะเป็นที่เข้าใจว่าในขณะที่มีการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ หรือการเข้าถึงแล้วแต่กรณีนั้น แต่ละประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ จะต้องอยู่ในสถานะที่พร้อมจะนำบทบัญญัติต่างๆ ของอนุสัญญานี้ไปดำเนินการอย่างบรรลุผล ภายใต้กฎหมายของประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศดังกล่าว

มาตรา 31

ความสัมพันธ์ระหว่างภาคีสมาชิกและประเทศที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญาฉบับก่อน

- (1) [ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้] ระหว่างประเทศสมาชิกของสหภาพซึ่งมีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ และอนุสัญญาฉบับก่อนหน้านี้นี้ จะต้องนำอนุสัญญานี้ไปใช้
- (2) [ความสัมพันธ์กับประเทศที่ไม่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้] ประเทศสมาชิกใดๆ ของสหภาพที่ไม่ได้มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้อาจประกาศ โดยแจ้งต่อเลขาธิการว่า ความสัมพันธ์ที่ตนเองมีกับแต่ละประเทศสมาชิกที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้จะเป็นไปตามอนุสัญญาฉบับล่าสุดที่ตนเองมีพันธกรณีอยู่ โดยจะมีผลภายหลังจากที่ได้แจ้งให้เลขาธิการทราบแล้วหนึ่งเดือนจนกระทั่งได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้แล้ว ต่อจากนั้นประเทศสมาชิสดังกล่าวจึงจะปฏิบัติตามอนุสัญญานี้กับแต่ละประเทศสมาชิกของสหภาพที่เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ ส่วนประเทศสมาชิกอื่นๆ ของสหภาพจะปฏิบัติตามอนุสัญญานี้กับประเทศสมาชิสดังกล่าว

มาตรา 32

ข้อตกลงพิเศษ

สมาชิกของสหภาพสงวนสิทธิในการตัดสินใจจัดทำข้อตกลงพิเศษภายในกลุ่มของตนเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชตราบเท่าที่ข้อตกลงดังกล่าวไม่ขัดต่อบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

บทที่ 10
บทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา 33

การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนาม โดยประเทศสมาชิกของสหภาพ ตั้งแต่วันที่ได้ผ่านการรับรองแล้ว จนกระทั่งถึงวันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 1992

มาตรา 34

การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการอนุมัติ : การเข้าเป็นภาคีสมาชิก

- (1) [ประเทศ และองค์การระหว่างประเทศใดๆ]
  - (a) ตามบทบัญญัติของมาตรานี้ ประเทศใดก็ตามอาจเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ได้
  - (b) ตามบทบัญญัติของมาตรานี้ องค์การระหว่างประเทศใดก็ตามอาจเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ได้ ถ้าหากว่า
    - (i) มีความสามารถในการดำเนินการตามสิ่งที่กล่าวไว้ในอนุสัญญานี้
    - (ii) มีตัวบทกฎหมายของตนเองในการที่จะอนุญาตให้มี และให้การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานที่ผูกมัดประเทศสมาชิกทั้งหมด และ
    - (iii) ได้รับมอบอำนาจตามระเบียบภายในขององค์การให้เข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ได้
- (2) [เอกสารที่ต้องยื่น] ประเทศใดก็ตามที่ได้ลงนามในอนุสัญญานี้จะกลายเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ โดยการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการอนุมัติ ส่วนประเทศ และองค์การระหว่างประเทศใดที่ยัง

ไม่ได้ลงนามในอนุสัญญานี้ จะเข้าเป็นภาคีสมาชิกได้โดยการยื่นเอกสาร
เกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญานี้ เอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน
การยอมรับ การอนุมัติหรือ การเข้าถึง จะเก็บไว้ที่เลขาธิการ

- (3) [คำแนะนำของสภา] ประเทศ และองค์การระหว่างประเทศใดที่ยังไม่ได้เป็น
สมาชิกของสหภาพ จะต้องสอบถามสภาเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับความ
สอดคล้องของกฎหมายของประเทศหรือองค์การดังกล่าวกับบทบัญญัติของ
อนุสัญญานี้ก่อนที่จะมีการยื่นเอกสารสมัครเข้าเป็นภาคีสมาชิก ถ้าคำแนะนำ
เป็นไปในทางบวกจึงจะทำการยื่นเอกสารต่อไป

มาตรา 35

ข้อสงวน

- (1) [หลักการ] ภายใต้วรรค (2) ไม่อนุญาตให้มีข้อสงวนในอนุสัญญานี้
- (2) [ข้อยกเว้นที่เป็นไปได้]
- (a) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติตามมาตรา 3 (1) ประเทศใดก็ตามในขณะที่
เข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาปี
1978 อยู่ ได้ให้การคุ้มครองสิทธิทางอุตสาหกรรมแก่พันธุ์พืชที่มีการ
สืบพันธุ์โดยไม่อาศัยเพศ นอกเหนือจากสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ จะ
ยังคงมีสิทธิที่จะดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญานี้
กับพันธุ์พืชเหล่านั้น
- (b) ประเทศใดที่ใช้สิทธิดังกล่าว เมื่อทำการยื่นเอกสารเกี่ยวกับให้การ
สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ หรือการเข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้วแต่
กรณี จะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบ ประเทศดังกล่าวอาจถอนการแจ้ง
ให้ทราบเมื่อใดก็ได้

มาตรา 36

การสื่อสารเกี่ยวกับการออกกฎหมาย และชนิดและสกุลของพันธบัตรที่ได้รับการคุ้มครอง; ข้อมูลที่จะต้องตีพิมพ์

- (1) [การแจ้งให้ทราบในเบื้องต้น] เมื่อมีการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน, การยอมรับหรือการอนุมัติ หรือการเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาแล้วแต่กรณี ประเทศใดหรือองค์การระหว่างประเทศใดก็ตามจะต้องแจ้งให้เลขธิการทราบถึงสิ่งต่อไปนี้
  - (i) การออกกฎหมายกำกับดูแลสินทรัพย์ปรับปรุงพันธบัตร
  - (ii) รายชื่อของชนิดและสกุลของพันธบัตรที่จะให้การคุ้มครองตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในวันที่เข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้
- (2) [การแจ้งถึงการเปลี่ยนแปลง] แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องแจ้งให้เลขธิการทราบทันทีเมื่อ
  - (i) มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับกฎหมายกำกับดูแลสินทรัพย์ปรับปรุงพันธบัตร และ
  - (ii) มีการขยายความคุ้มครองไปยังพันธบัตรชนิดและสกุลอื่นตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
- (3) [การตีพิมพ์ข้อมูลข่าวสาร] เลขธิการต้องตีพิมพ์ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการสื่อสารกับแต่ละภาคีสมาชิก ที่เกี่ยวข้องกับ
  - (i) การออกกฎหมายกำกับดูแลสินทรัพย์ปรับปรุงพันธบัตร และการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายดังกล่าว และ
  - (ii) รายชื่อของชนิดและสกุลของพันธบัตรที่กล่าวไว้ใน วรรค (1) (ii) และที่มีการขยายชนิดออกไปตามที่กล่าวไว้ใน วรรค (2) (ii)

มาตรา 37

การบังคับใช้; การสิ้นสุดของอนุสัญญาฉบับก่อน

- (1) [การบังคับใช้เบื้องต้น] อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้หนึ่งเดือนหลังจากที่มีห้าประเทศได้ทำการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ หรือการเข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้วแต่กรณี โดยที่การยื่นเอกสารเหล่านั้นอย่างน้อยต้องยื่นโดยสามประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาปี 1961/1972 หรือ อนุสัญญาปี 1978 อยู่แล้ว
- (2) [การบังคับใช้ต่อมา] ประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศที่ไม่ได้เป็นไปตามวรรค (1) จะต้องมีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้หนึ่งเดือนหลังจากวันที่มีการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ หรือการเข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้วแต่กรณี
- (3) [การสิ้นสุดของอนุสัญญาปี 1978] หลังจากที่มีการบังคับใช้อนุสัญญานี้แล้วตามวรรค (1) ห้ามไม่ให้มีการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาปี 1978 อีก ยกเว้นแต่บางประเทศที่ถือว่าเป็นประเทศกำลังพัฒนาตามการปฏิบัติขององค์การสหประชาชาติ อาจยื่นเอกสารได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 1995 และประเทศอื่นนอกเหนือจากนั้นอาจยื่นเอกสารได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 1993 แม้ว่าอนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ก่อนวันที่ดังกล่าวก็ตาม

มาตรา 38

การแก้ไขอนุสัญญา

- (1) [การประชุม] อนุสัญญานี้อาจได้รับการแก้ไขโดยการประชุมของสมาชิกของสหภาพ โดยสภาจะเป็นผู้ตัดสินใจเรียกประชุมดังกล่าว
- (2) [องค์ประชุม และเสียงข้างมาก] การประชุมจะมีผลต่อเมื่อมีประเทศสมาชิกของสหภาพอย่างน้อยกึ่งหนึ่งเข้าร่วมประชุมเท่านั้น เสียงข้างมากสามในสี่

ของสมาชิกของสหภาพที่เข้าร่วมการประชุม จะใช้ในการยอมรับในการลงมติ ให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

มาตรา 39

การประกาศยกเลิก

- (1) [การแจ้งให้ทราบ] ภาคีสมาชิกอาจประกาศยกเลิกพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ โดยการแจ้งไปยังเลขาธิการ เลขาธิการจะต้องดำเนินการแจ้งให้ประเทศสมาชิกทั้งหมดของสหภาพทราบทันที
- (2) [อนุสัญญานับก่อน] การแจ้งให้ทราบถึงการประกาศยกเลิกพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ให้ถือว่าได้รวมถึงการแจ้งการประกาศยกเลิกพันธกรณีตามอนุสัญญานับก่อนด้วย
- (3) [วันที่มีผลบังคับ] การประกาศยกเลิกจะมีผลบังคับในสิ้นปีปฏิทินถัดไปจากปีที่เลขาธิการได้รับการแจ้งให้ทราบ
- (4) [สิทธิที่ได้รับมาแล้ว] การประกาศยกเลิกนี้จะไม่มีผลกับสิทธิใดๆที่ได้มาในพันธรัฐด้วยเหตุผลจากการใช้อนุสัญญานี้หรือฉบับก่อนหน้านี ก่อนวันที่การประกาศยกเลิกจะมีผลบังคับใช้

มาตรา 40

การสงวนสิทธิที่มีอยู่

อนุสัญญานี้จะไม่จำกัดสิทธินักปรับปรุงพันธรัฐที่มีอยู่แล้วภายใต้กฎหมายของภาคีสมาชิก หรือโดยเหตุผลจากการใช้อนุสัญญานับก่อน หรือความตกลงอื่นใดที่นอกเหนือจากอนุสัญญานี้ที่ได้ทำขึ้นระหว่างสมาชิกของสหภาพ

มาตรา 41

ต้นฉบับ และเนื้อหาอย่างเป็นทางการของอนุสัญญา

- (1) [ต้นฉบับ] อนุสัญญานี้จะได้รับการลงนามในต้นฉบับเดียวในภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาเยอรมัน ในกรณีที่มีความขัดแย้งในเนื้อหาใดๆ จะใช้ฉบับภาษาฝรั่งเศสเป็นหลัก ต้นฉบับจะเก็บไว้ที่เลขธิการ
- (2) [เนื้อหาอย่างเป็นทางการ] เลขธิการด้วยการปรึกษาหารือกับรัฐบาลของประเทศที่สนใจอาจจะจัดทำอนุสัญญานี้ที่มีเนื้อหาอย่างเป็นทางการเป็นภาษาอาราบิก ภาษาดัช ภาษาอิตาเลียน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาสเปน และอาจจัดทำเป็นภาษาอื่นๆ ที่สภาอาจจะกำหนดให้

มาตรา 42

หน้าที่ในการเก็บรักษา

- (1) [การแจกจ่ายสำเนา] เลขธิการจะต้องทำการแจกจ่ายสำเนาของอนุสัญญานี้ที่ได้รับรองแล้วไปให้ทุกประเทศและองค์การระหว่างประเทศที่เป็นตัวแทนในการประชุมทางการทูตที่ได้ให้การรับรองอนุสัญญานี้ และให้กับประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศอื่นเมื่อได้รับการร้องขอ
- (2) [การจดทะเบียน] เลขธิการจะต้องจดทะเบียนอนุสัญญานี้กับสำนักงานเลขธิการแห่งองค์การสหประชาชาติ